

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה, אהוד בן רבקה, יהודה בן שרה.
 להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
 או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "מקץ" וחג החנוכה

זכינו ברוך ה' לראות חידוש גדול מאת רבי יום טוב קארז'ל, על יעקב ועשיו. בפרשת וישלח, יעקב מפחד מעשיו אחיו, "כי ירא אנוכי" וחשבנו לשאול, ממה כבר פוחד יעקב? מה הרי הוא הצדיק לו יש מצוות שמגנות עליו, ולעשיו הרי אין כלום, אז מדוע פוחד יעקב בכל זאת? אז רואים שאין יהודי ללא מצוות, תמיד יש משהו טוב שיהודי עושה, אפילו מעט טוב משהו קטן שמגן עליו ומחייה אותו. ולעשיו אם נסתכל היטב היה שתי מצוות חשובות ביותר שליעקב לא היה כי היה בחרן עם לבן. המצוות הן: כיבוד הורים וישוב ארץ ישראל. ודבר זה נרמז בראשי התיבות של המילים: "כי ירא". "כי" כ-כיבוד הורים, י-ישוב ארץ ישראל. והמילה "ירא" ראשי תיבות: י- יצחק, ר- רבקה, א- ארץ ישראל. ועל כך פחד יעקב אביו שעשיו יגבור עליו ממצוות חשובות אלו.

שהאדם רוצה לזכות לשלום בית אמיתי ולברכת ה' הוא צריך שתהיה יראת ה' בבית, שיהיה תלמוד תורה ודרך ארץ בביתו. ולא סתם אומרים שכאשר יש יראת ה' בבית שכינה שורה בין בני הזוג. וכאשר אין יראת ה' אין השכינה שורה ויש רק מחלוקות וכעסים "אש". דברים אלה כבר נרמזו לנו במילה "בית" – ב' זה 2 כלומר שני בני הזוג, י' זה יראת ה', ות' זה תלמוד תורה. כאשר יש לאדם תלמוד תורה ויראת ה' יש שכינה בין בני הזוג. והינה עוד רמז : המילה איש ואישה, אם נוריד מהם את האותיות י' ו ה' של ה' יתברך, נגלה שיוצא לנו המילה "אש". וגם עוד רמז לדבר, כאשר בני הזוג מרגישים כ"אחד" הם זוכים לאהבה. שכן המילה "אהבה" זה 13 וגם המילה "אחד" זה 13, וביחד זה 26 כמניין שם ה'.

ואם הזכרנו את בני הזוג, ידוע ששלושה שותפים באדם: ה' יתברך, אביו ואימו. ואם נסתכל היטב, רשום "ימי שנותינו בהם שבעים שנה", שהאדם זוכה ל 70 שנים ואם בגבורות 80 שנה. רמז ל 70 שנה האלה: הרי אמרנו ששלושה שותפים באדם (אב + אם + ה' יתברך) ולכן על פי החישוב : שם ה' (יהוה) זה 26, ועוד "אב" זה 3, ועוד "אם" זה 41, ביחד יוצא לנו 70. וזה מה שאמר דוד המלך "ימי שנותינו בהם שבעים שנה".

"ואהבת לרעך כמוך" זהו כלל גדול בתורה. צריך לזכור לחזק, לאהוב ולקרב כל יהודי ואפילו הפשוט שבפשוטים, לאהוב אותו אהבה גדולה. וכיצד ניתן לאהוב כל יהודי? אומר הבעל שם טוב הקדוש, כאשר אתה אוהב את האבא אתה אוהב את ילדיו. ופירוש הדברים, כשם שאתה אוהב את ה' יתברך כך תאהב את ילדיו שזה עם ישראל. ומספרים שבכל שנה לפני חג הסוכות אנשים היו מקשטים את הסוכה בקישוטים יפים ומרהיבים. אבל כאשר היו מגיעים לסוכה של הבעל שם טוב הקדוש היו שואלים אותו "במה כבודו מקשט את סוכתו?" ענה להם הבעל שם טוב: "אותם אנשים פשוטים ועמי הארץ הם הקישוטים והנוי לסוכה שלי". הבעל שם טוב היה מקרבם לה' מחזק אותם ומחדיר בהם אמונה תמימה בבורא עולם. נשתדל כולנו לעזור, לחזק ולאהוב את האחר, אפילו שאנו לא מכירים אותו, ועל זה יש מעשה נפלא בעמוד הבא.

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, חנה בת נוריה, הרבנית הדסה אבישג רבקה יסכה בת אביבה מרים, הרבנית סמדר רבקה בת ימנה, רחל שירה בת תמו, ג'אנט סבירסה בת מנענע, הרב יחזקאל ברלנד בן חיים, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, בנימין בן אסתר, חי בן ירדנה, חיים בן עיישה, אליהו בן מרים, חנניה בן אסתר.

"ואהבת לרעך כמוך"

אדם מובטל וחסר אמצעים הגיע למכולת לקנות קצת מוצרי חלב לתינוקת הקטנה שלו. "מצטער", אמר לו בעל המכולת, "אבל איני יכול למכור לך. אתה חייב לי כבר אלפי שקלים. האם מצאת כבר עבודה?". המובטל השפיל את מבטו ופרץ בבכי והסתלק משם. אחד האנשים שעמד בקופה, היה איש עסקים עשיר, שעצר ב"מקרה" במכולת לקנות משהו קר לשותות. הוא ניגש לבעל המכולת ואמר לו "על כמה עומד החוב של האישה?" בעל המכולת המופתע הביט בו ואמר "אתה לא צריך לשלם עליו, הוא סתם בטלן". "זה לא עניינך. על כמה עומד החוב?" שאל איש העסקים. בעל המכולת בדק וענה "הסכום הוא 5,267 שקל". איש העסקים שלף צ'ק וכתב עליו 7,500 שקל. "שיהיה לו גם לחודשיים הקרובים", אמר. "אגב, במה הוא עבד עד שפוטרו?" שאל איש העסקים את בעל המכולת. "הבחור במקצועו נגר, אבל היום כולם קונים כבר באיקאה". "הינה כרטיס הביקור שלי" אמר איש העסקים. "תן לו את הכרטיס ותגיד לו שיש פה מישהו שמחפש נגר שיעשה לו עבודות בבית. ופעם הבאה שלא תעז להשפילו כך בציבור". למחרת בבוקר נשמעה דפיקה בדלת. אשתו של איש העסקים פתחה וראתה שם את הנגר, אשתו והתינוקת שלהם. הם החזיקו בידם עוגת שוקולד. "רצינו להגיד לכם תודה, אתם מלאכים משמים, הצלת אותנו מחרפת רעב. אבל אני מבטיח להחזיר לך את הכסף בהקדם". אמר המובטל לאיש העסקים. "אתה כנראה לא הבנת אותי", הסביר איש העסקים, "לא נתתי לך תרומה, זו הייתה רק מקדמה. אתה הולך לשפץ לי את המטבח. הרי אתה נגר, לא?" הנגר המובטל הביט בעיניו של איש העסקים ובעיניו היו דמעות של אושר. לא רק שנתן לו כסף, אלא גם שמר על כבודו בכך שהעניק לו עבודה. מאז, סייע איש העסקים לנגר להקים עסק של "נגרות" לבתים של עשירים. כל חבריו של איש העסקים שכרו את שירותיו והוא אט אט הפך לנגר המצליח ביותר באיזור. רואים אנו שלא רק שהצליח איש העסקים להרים ולהציל את האיש מחרפת רעב, אלא שמר על כבודו, עזר לו לקום בכבוד גדול ומצא לו עבודה ותעסוקה.

ימי החנוכה

כאשר מתבוננים במזמור שקוראים בחנוכה, "מזמור שיר חנכת הבית לדוד" ומסתכלים במילים "ארוממך ה' כי דליתני" יש שאלה מפורסמת, הרי אם ה' יתברך הפך את דוד לדל ואביון שזה דבר רע כיבכול, אז מדוע זה נקרא מזמור? אפשר לבאר ולהסביר כך, מבחינת דוד המלך הכל כל דבר שקורה זה מאת ה'. דוד המלך חי באמונה גדולה לכן הכל בשבילו זה טוב ועל כן אומר תודה לה' ולכן זה נקרא מזמור. תשובה שניה שאפשר להגיד, מסופר שכאשר עשיו ציווה על בנו אליפז להרוג את יעקב, הדבר היה קשה לאליפז, כי יעקב היה רבו של אליפז. מצד אחד יש לאליפז מצוות כיבוד אב ואם, אך מצד שני הוא לא מעוניין להרוג את רבו ודודו יעקב. ומה הציע לו יעקב אביו? אמר לו שיקח לו את הרכוש וכאשר הוא ישאר חסר כל, הוא ייחשב לעני. ועני חשוב כמת. והינה לא עבר על דברי אביו ונחשב שיעקב חסר כל והוא כביכול מת. והינה על פי זה אפשר לתרץ את השאלה ששאלנו, אומר דוד המלך "ארוממך ה' כי דליתני" כלומר תודה לך ה' שהפכת אותי לדל ואביון. ומדוע כך משבח דוד את ה'? כי דוד ידע, אם ה' הפך אותו לעני זה במקום להרוג אותו, כי עני חשוב כמת. צריכים אנו ללמוד מוסר גדול מזה, לפעמים על האדם נגזרת חס ושלווה, אך הקב"ה לא חפץ במותו "כי לא המתים יהללו יה". לכן, כדי להשאיר את האדם בחיים הופך

ה' את אותו אדם לעני, ועני חשוב כמת, ובזה מתקיימת הגזירה של ה'. ולכן, צריך לשבח ולהודות לה' גם על עצם הצרה עצמה, כי אומנם אתה חושב שזאת צרה, אך זאת בעצם הישועה עצמה. "דליתני" גם מלשון דלת, זה הדלת לישועה שלך. לדוגמה כאשר אדם מפספס אוטובוס הוא מתעצבן, ישר הוא מקלל את הנהג וכועס על ה' יתברך "למה זה מגיע לי" אבל אם תשמע שהיה באוטובוס הזה מטען חבלה הוא עמד להתפוצץ איך תרגיש עכשיו? אתה תשבח את ה' ותודה לו על שהציל אותך. בעצם יצא שהפספוס אוטובוס, הציל לך את החיים. עדיף לאבד רגע בחיים מאשר את החיים ברגע.

ראינו דבר מופלא ביותר, בפורים שנגזר עלינו גזרות קשות ביותר, להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מטף ועד זקן, לא אומרים הלל, ואילו בחנוכה, אומרים הלל גמור עם ברכה. הדבר נראה לנו תמוה ביותר, הרי לא נגזר עלינו מוות חס וחלילה, ואילו בפורים כן נגזר עלינו ולכן לא היה אמור להיות הפוך? אז ידוע מה שנאמר במדרש תנחומא "שגדול המחטיאו מההורגו. שמי שהורג אותך הורג אותך רק בעולם הזה, אבל מי שמחטיא אותך מחטיא אותך גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. ולכן עכשיו מובן לנו מדוע קבעו לקרוא ההלל בברכה דווקא בחנוכה, בחנוכה אומנם לא ניסו להרוג אותנו ולהשמיד אותנו כמו בפורים, אבל ניסו לעשות משהו גרוע יותר, אמרו לך תישאר חי, אבל תאבד את היהדות שלך, בלי ברית מילה, בלי שבת, בלי ראש חודש, בלי תורה. בוא תהיה כמונו ללא הדת וזה הדבר הגרוע ביותר, טימאו את בית המקדש. ונסכם בחידוש יפה ששמעתי השבוע, מה ההבדל בין יהודי ליווני? אז ידוע שישראל נמשלו ליונה. וההבדל בין יונה ליון זה האות ה', כלומר ה' יתברך. הם ביקשו להפוך אותך ליווני כלומר להוציא ממך את ה' יתברך את האות ה' מהיונה, ואז תהפוך ליוני כלומר ליווני.

יוסף הצדיק וחג החנוכה

העלייה של יוסף לגדולה בימים אלה, כפי שמסופר לנו בפרשת השבוע, מתאימה לחג החנוכה, גם יהודי שרוצה להתעלות ולעלות מעלה מעלה בעבודת ה' יכול לעשות זאת בקלות מאוד בחג החנוכה, יש כוח גדול מאוד הימים האלה מלאים באור רוחני וכבר דיברו על כך גדולי הרבנים על הימים של חג החנוכה. והינה חשבנו לשאול, מה מיוחד באור של הנרות בחנוכה? הרי לעין הפשוטה שלנו זה אור רגיל, כמו שמדליקים להבדיל נר הבדלה או נר נשמה או כל נר אחד, אז מדוע משבחים את נרות החנוכה מה מיוחד באור שלהם? חשבנו לראות מתי המילה "אור" מופיעה לראשונה בתורה? והינה באמת המילה אור בתורה מופיעה במילה ה' 25 בתורה. ומתי בדיוק חג החנוכה קרה ב' כ"ה כסלו. כ"ה זה גם 25 בדיוק המילה "אור" הראשונה בתורה שהיא המילה 25, יש קשר ישיר בין נרות החנוכה האור שלהם לאור של בריאת העולם. ונראה קצת על התנהגותו של יוסף הצדיק מול פרעה כיצד עלה לגדולה.

לאחר ששהה יוסף הצדיק כל כך הרבה שנים בבית הסוהר של מצרים, אחרי כל מה שעבר עליו תמיד האמין בה' ועמד בניסיונות הקשים, פתאום ברגע אחד, מריצים אותו מבית הסוהר, רוחצים אותו ומספרים אותו, מחליפים לו בגדים והוא עומד מול פרעה מלך מצרים. והינה כאשר פרעה אומר לו אני שמעתי עליך שאתה יודע לפתור חלומות, יוסף הצדיק הרי היה צריך להתגאות ולנצל את ההזדמנות (כדי שפרעה יוציא אותו מהכלא) ולהגיד "וודאי אני יודע ומבין היטב בחלומות". ובכך יגדל ערכו אולי בזכות זה ירחם עליו פרעה ויתן לו

חנינה לצאת לחופשי. אבל יוסף הצדיק לא עושה כך, הוא אינו שוכח את החינוך שקיבל מיעקב אבינו, הוא אינו שוכח את הגמרא במסכת סוטה דף ה' שאומרת על הגאווה שאין הוא וה' יכולים לדור בכפיפה אחת, ומיד הוא עונה בפשטות לפרעה, "בלעדי אלוקים יענה את שלום פרעה". הכל מאת ה' יתברך רק הוא יכול לענות לך על החלומות. אני עצמי אין בי חכמה כלל בעניין זה של פתרון חלומות, הכל מאת ה'. ודווקא בזכות הענווה שלו זכה לעלות מעלה מעלה, ומצא חן בעיני מלך מצרים, שמיד בשניה אחת, הסיר טבעתו מעל ידו ונתנה ביד יוסף, ונתן לו את כל מלכות מצרים. וזה לא הכל! לא נחה דעתו עד שקרא לו "צפנת פענח", וכמו שתירגם האונקלוס, "מי שכל הסודות גלויים לו". ומאיפה זכה יוסף לכל זה? הכל היה לו מכוח החינוך שקיבל מאביו יעקב אבינו, ענווה וביטחון בה'. וכמו שנאמר במסכת עירובין דף יג' עמוד ב' "כל המשפיל עצמו הקדוש ברוך הוא מגביהו" כלומר השפיל עצמו יוסף ואמר לפרעה החכמה לא ממני, זה הכל ה'. החשיב עצמו יוסף לכלום, ומיד מה עשה ה'? הגביה את יוסף מבירא עמיקתא מהבור מהתחתית, לאיגרא רמה לפסגה.

בנוסף רואים שפרעה מתלהב מאוד מיוסף ואומר ליועציו "הנמצא כזה איש אשר רוח אלוקים בו". רש"י מפרש "אם נלך ונבקשנו הנמצא כמוהו?" כלומר מה חידש לנו רש"י? אפשר לבאר זאת על פי הגמרא בירושלמי מסכת יבמות, מעשה בחכם לוי בר סיסי אשר נשלח על ידי רבי יהודה הנשיא להיות רב בקהילה מסוימת, ושהגיע למקום נשאל שאלות ולא ידע מה לענות. מיד שלחו אותו חזרה לרבי יהודה הנשיא. שאל אותו רבי, את אותם שאלות ששאלו אותו וראה רבי יהודה הנשיא שהוא בקיא וחכם בכל השאלות, אז שאל אותו רבי יהודה ומה ההבדל בין פה לשם? למה שם לא ידעת? ענה לו חכם לוי "מפני שגבה ליבי ושכחתי תלמודי" כלומר מהגאווה שהיתה לו שכח את התורה. עתה מובן לנו הדברים על יוסף הצדיק שהיה צנוע ובעל ענווה גדולה. גם שהוא במעמד כה רם ונישא אומר לפרעה ולכולם שרק לה' שייכת החכמה והפתרונות של החלומות הם רק מה'. ומידה זו של ענווה רואים גם ביוחנן כהן גדול בחג החנוכה. עמד יוחנן כהן גדול, אדם יחיד והתפלל לה' "אני ודאי אין בי כוח לנצח את כל מאות ואלפי חיילי ניקנור אשר בחוץ, אבל אתה ה', הכל בידך, בידך להושיע בין רב למעט." אדם שעומד בפני ה' בתפילה מעומק הלב בביטחון רק ב' ה' שרק הוא יכול להושיע אותו אז בוודאי שה' ישמע לתפילתו.

והינה גילינו שלא במקרה יוסף הצדיק עולה לגדולה סמוך לחג החנוכה הרי ידוע שיוסף הוא צד הקדושה והוא כנגד היוונים שהם צד הטומאה. ויוסף 156 בגימטריה כנגד "מלך יון" גם כן 156 להראות לך שליוסף יש כוח עצום מול היוונים שניסו להשמיד את תורתנו הקדושה. כי יוסף שהוא מצד הקדושה עומד כנגד מלך יון שהוא מצד הטומאה.

ועל יוסף הצדיק ראינו, כל דבר בעולם יש לו את הזמן שלו, כל דבר בעולם מתרחש רק מתי שה' רוצה, בשניה אחת הכל נהפך וגם כנגד כל הסיכויים הדבר מתרחש וכל זה רק אם זה רצון ה'. והינה רואים כאשר הגיע זמנו של יוסף לצאת מבית האסורים, כתוב "ויריצהו מן הבור" ולא כתוב "ויעלוהו מן הבור", לומר לך שהגיע זמנו של אדם להיגאל מריצים אותו מהר בלי שום התעכבות, כי ה' לא נותן צער מיותר.

מעשה קטן שאדם עושה בעולם הזה, יושיע אותו בעת צרה, או יושיע אחרים בעת צרה, ונביא דוגמה מהתורה. יוסף במסירות נפש גדולה, לא חטא עם אשת פוטיפר, שהיתה בין הנשים היפות בעולם, הוא עמד בניסיון ונס מפני העבירה ולכן זכו בני ישראל ביציאת מצרים

לישועה, "הים ראה וינוס" מפני מה נס ונחצה הים? מפני שיוסף נס מן העבירה מידה כנגד מידה זכו עם ישראל להיגאל בזכות מסירות נפשו של יוסף הצדיק.

בספר אדרת אליהו של הבן איש חי הקדוש כתוב שמלכות יוון היתה בעוון מכירת יוסף. והינה כשמסתכלים היטב, היוונים גזרו 3 גזירות על היהודים. ביטול השבת, ביטול קידוש החודש, וביטול ברית מילה. וכנגד זה עשה יוסף מעשה שימנע מהיוונים להצליח: "ויאסוף אותם אל משמר שלושת ימים" שלושה ימים כנגד שלוש גזרות. ולאחר מכן אמר להם "זאת עשו וחיו" זאת ראשי תיבות: ז' = 7 כנגד שבת. א' = 1 כנגד ראש חודש. ת' מלשון "תם" (מתי שהתינוק עושה ברית מילה, על ידי זה נעשה התינוק תם ומושלם). ולכן אמר יוסף "זאת עשו וחיו" אם תשמרו על "זאת" אף אחד לא יוכל להכניע אותכם. וכך אומר דוד המלך בתיילים "בזאת אני בוטח" בשלוש המצוות הללו השבת, ברית המילה וקידוש החודש. וגם אין "זאת" אלא תורתנו הקדושה. אפשר גם להגיד שהמילה "זאת" בגימטריה 408 שזה הגימטריה של "ממון קול וצום" שהם ראשי תיבות "מקץ" וכפי שכתוב בפרשה שלנו "ויהי מקץ שנתיים ימים", כל מקום שנאמר ויהי הוא לשון צער. כאשר רוצים להימנע מהצרה או מהצער אז העצה היא לקיים: צום, קול, ממון. שהם ראשי תיבות "מקץ". שנאמר תשובה תפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה.

דבר נוסף בפרשה שניתן להתעמק בו, היא ההתנהגות של יוסף לאחיו. יוסף מבקש שיחביאו את הגביע אצל בנימין. וידוע שליוסף היתה כוונה לכפר לאחים על מכירתו. והרי הדבר מעלה שאלה חזקה, הרי בנימין לא היה במכירת יוסף אז מדוע דווקא אצלו יהיה הגביע? ומדוע דווקא גביע? אז אפשר ללמוד יסוד גדול מיוסף הצדיק. בנימין אומנם לא היה במכירה אך בסוף הוא ידע שהם מכרו את יוסף ופחד לספר לאביו. יוסף רצה שהעוון הזה שאביו הצטער 22 שנה ובנימין לא מספר לו הוא רצה שהעוון הזה של בנימין יכופר. והראייה לדבר, גביע בגימטריה 85. רמז ל "פה" שגם הוא 85. יוסף רומז לבנימין שיכול היה להשתמש בפה ולספר לאבא על המכירה. יכולת למנוע צער ענק מאבא. לכן עשה זאת יוסף מכוונה טובה לכפר לבנימין על שלא סיפר ליעקב. ומדוע עוד סיבה שהטמין את הגביע דווקא בבנימין? רצה לראות יוסף האם האחים יהיה באחדות הפעם, וישמרו על בנימין למרות שהוא בנה של רחל, או שחס וחלילה עדיין יש שנאה בין האחים ועלולים להגיד, "הינה הוא עשה לנו צרות כמו אחיו יוסף" אבל כאשר רואה יוסף שהאחים באים לעזרת בנימין ומגנים עליו בכל משמר הוא מבין שהם באחדות ובאהבה.

הבעל שם טוב ובעל האכסנייה

"סע לכפר מסויים" נאמר לבעל שם טוב מן השמיים, "שם תוכל לראות מהו ביטחון אמיתי בבורא העולם". מיד קרא הבעל שם טוב לתלמידיו וציווה עליהם להתכונן לנסיעה. הם הגיעו אל הכפר והתארחו אצל בעל האכסניה שקיבל אותם בסבר פנים יפות והגיש להם ארוחה חמה. למחרת בבוקר, באמצע תפילת שחרית, נכנס שוטר אל האכסניה כשבידו מקל. הוא דפק במקלו על השולחן שלוש פעמים ויצא מהבית. תלמידי הבעל שם טוב לא הבינו מה קרה אך לא אמרו דבר. התפילה הסתיימה ובעל הבית הכין להם ארוחת בוקר. עוד בטרם הספיקו ליטול את ידיהם לסעודה, הופיע השוטר ושוב דפק במקלו שלוש פעמים על השולחן והסתלק מהבית. הבעל שם טוב התעניין ושאל את בעל הבית "מה מחפש השוטר אצלך?".

השיב לו בעל האכסנייה "השוטר הוא שליחו של הפריץ ממנו אני משכיר את האכסנייה". היום הוא היום האחרון לתשלום השכירות אותה טרם שילמתי. הנקישות על השולחן מסמלות את אזהרות הפריץ. השוטר מגיע לכאן כדי להזכיר לי על תשלום החוב. אם לא אעשה זאת לאחר האזהרה השלישית, יזרקו אותי ואת משפחתי לכלא". הבעל שם טוב שמע את דבריו ואמר "אני שם לב שאתה רגוע, מכך אני מבין שיש לך את הסכום המבוקש, אז מדוע שלא תיגש אל הפריץ לשלם את חובך, ולאחר מכן נישב כולנו לאכול בשלווה?". בעל האכסנייה חייך והשיב "האמת היא שאין לי אפילו פרוטה אחת. אך אינני מודאג, אני בטוח שבورا העולם יעזור לי, נסב לאכול כעת. נותרו עוד שלוש שעות עד שהשוטר יופיע בפעם האחרונה". התלמידים הביטו בו בהשתאות אך לא אמרו דבר. הם ישבו לאכול ודיברו דברי תורה על השולחן, והמארח שמח על ההזדמנות לארח אורחים חשובים כל כך. בתום הארוחה הופיע השוטר בפעם השלישית והסתלק. מיד קם בעל הבית, בירך ברכת המזון בכוונה עצומה, לבש בגדים נאים ועמד לצאת מן הבית. "להיכן אתה הולך?" תמה הבעל שם טוב. "אני ניגש אל הפריץ לשלם את חובי." השיב המארח. "אבל אמרת שאין לך פרוטה לשלם". הזכיר לו הבעל שם טוב, "נכון אין לי פרוטה בכיס, אך אני שם את מבטחי בבורא העולם". השיב בעל האכסנייה ויצא מהבית. הבעל שם טוב ותלמידיו עקבו אחרי בעל האכסנייה שעשה את דרכו אל ביתו של הפריץ. דמותו של בעל האכסנייה התרחקה עוד ועוד, כשלפתע התקרבה אליו עגלה ונעצרה לידו. מהעגלה יצא אדם לבוש בגדים יפים, החליף עימו כמה מילים ושב אל העגלה והמשיך בדרכו. לאחר כמה רגעים העגלה חזרה שוב לכיוון בעל האכסנייה, האדם שיצא מתוכה ספר לידיו של בעל האכסנייה סכום כסף והם נפרדו בלחיצת ידיים. התלמידים היו סקרנים לדעת מה קרה. הם עצרו את בעל העגלה ושאלו אותו "מדוע נתת לבעל האכסנייה סכום כסף?" ענה להם האיש "בעל האכסנייה מכין אלכוהול משובח ביותר, וביקשתי לרכוש ממנו את האלכוהול בשנה הקרובה. בהתחלה הוא ביקש סכום מסויים אך אני ביקשתי לשלם סכום נמוך יותר, ולפיכך נפרדנו לשלום. אחרי כמה רגעים עלתה במוחי המחשבה שמוטב לי לעשות עסקים איתו כי הוא אדם ישר והגון, ולפיכך סיכמנו על העיסקה והענקתי לו את הסכום שביקש בפעם הראשונה". והם בדקו ומסתבר שהסכום ששילם בעל העגלה לבעל האכסנייה הוא בדיוק הסכום אותו הלך בעל האכסנייה לשלם לפריץ על שכירות האכסנייה. חייך הבעל שם טוב לתלמידיו: "רואים אתם עד כמה גדול כוח הביטחון בה' יתברך". ועל זה נאמר "הבוטח בה' חסד יסובבנו" שנזכה כולנו לשים מבטחנו בבורא עולם, להאמין שאין עוד מלבדו, ונזכה לאהבת ה' ועל ידי כך לאהבת ישראל ועל ידי כך נזכה לשמחה הצלחה אחדות ולגאולה השלמה אמן ואמן..

להפצת העלון, לעילוי נשמת ולרפואה ולזיכוי הרבים, ולקבלת חידושים אנא פנו אלינו:
או במספר : 0523458725 או במייל : danielbar158@gmail.com

הבעל שם טוב אומר :

"ששני יהודים נפגשים עליהם להפעיל את השפעתם איש אל רעהו גם בעניין של תורה ומצוות."

שבת שלום ומבורך וחג חנוכה שמח